

Откровението на Исус Христос - Номер шест

Възкресението на спящите мъртви

Jeff Pippenger

2023-10-27

Ние градихме върху последното пророчество на Исаия, което започва в четиридесета глава с посочването на времето на забавянето, което бе започнато с разочарованието от 18 юли 2020 година. Ние съпоставяхме смъртта на двамата свидетели от Откровение с онези, които са мъртви в долината на мъртвите сухи кости в тридесет и седма глава на Езекиил. Чрез повторение се стремим да утвърдим съвсем конкретната последователност на събитията, свързана с възкресението на онези, които бяха убити на улицата от звяра, който излезе от бездънната пропаст.

Когато съгласуваме тези пророчески пасажки, ние разпечатваме части от Откровението, които досега никога не са били разпознати, защото тази вест е разпечатването на Откровението на Исус Христос, което се извършва непосредствено преди края на човешкото изпитателно време. Ние вършим това дело, защото „времето е близо“. Като разпечатваме истини в Откровение, които сега са в процес на изпълнение, ние извършваме именно делото, което в Откровението беше определено като делото на Йоан. На него му бе казано да напише нещата, които бе видял, които бяха неща, съществуващи тогава, и като записваше тези неща, Йоан едновременно щеше да пише и нещата, които ще бъдат.

Напиши това, което си видял, и това, което е, и това, което ще бъде след това.

Откровение 1:19.

Логическа спънка за адвентистите от седмия ден може съвсем действително да бъде тяхното традиционно разбиране за книгата Откровение. Когато човек приеме една утвърдена истина, но не съумее да види, че утвърдената истина е била предназначена да се развива с течение на времето, неговото първоначално правилно разбиране на истината може да се превърне в предание или обичай. Истината, преобразена в предание, може съвсем действително да произведе слепотата, представена във вестта към Лаодикия. Първоначалната истина все още е истина, но неспособността да се види, че тази истина се развива с течение на времето, поражда слепота. Истината не е причината за тяхната слепота; слепотата е просто симптом на причината. Причината са ушите, които не искат да чуят, очите, които не искат да видят, и сърцето, което не иска да се обърне у онези, които са самодоволни в удобството на преданието и обичая.

„Христос в Своето учение представяше древни истини, на които Самият Той беше Източникът, истини, които беше изговорил чрез патриарси и пророци; но сега Той хвърляше върху тях нова светлина. Колко различен изглеждаше техният смисъл! Чрез Неговото обяснение бе внесен поток от светлина и духовност. И Той обеща, че Светият Дух ще просвещава учениците, така че Божието слово непрестанно да им се разкрива. Те щяха да могат да представят неговите истини в нова красота.“

„Още откакто в Едем бе изречено първото обещание за изкупление, животът, характерът и ходатайственото дело на Христос са били предмет на изучаване от човешките умове. И все пак всеки ум, чрез който е действал Светият Дух, е представял тези теми в светлина, която е свежа и нова. Истините на изкуплението са способни на непрестанно развитие и разширяване. Макар и древни, те са винаги нови, като постоянно разкриват на търсещия истината по-голяма слава и по-могъща сила.“

„Във всяка епоха има ново разгръщане на истината, вест от Бога към хората на това поколение. Старите истини са всички съществени; новата истина не е независима от старата, а нейно разкриване. Само когато старите истини са разбрани, можем да схванем новите. Когато Христос пожела да открие на Своите ученици истината за Своео възкресение, Той започна „от Моисей и от всичките пророци“ и „им тълкуваше във всичките писания онова, което се отнасяше за Него“. Лука 24:27. Но именно светлината, която сияе в новото разкриване на истината, прославя старата. Онзи, който отхвърля или пренебрегва новото, всъщност не притежава старото. За него то губи своята жизнена сила и се превръща само в безжизнена форма.“

„Има хора, които изповядват, че вярват и преподават истините на Стария завет, докато отхвърлят Новия. Но като отказват да приемат ученията на Христос, те показват, че не вярват на онова, което са говорили патриарсите и пророците. „Ако вярвахте на Моисея“, каза Христос, „щяхте да повярвате и на Мене; защото той писа за Мене.“ Йоан 5:46. Следователно в тяхното преподаване дори на Стария завет няма никаква истинска сила.“

„Мнозина, които твърдят, че вярват и че преподават евангелието, се намират в подобна заблуда. Те оставят настрана старозаветните Писания, за които Христос заяви: „Те са, които свидетелстват за Мене.“ Йоан 5:39. Като отхвърлят Стария, те на практика отхвърлят и Новия; защото и двата са части на едно неразделимо цяло. Никой не може правилно да представи Божия закон без евангелието, нито евангелието без закона. Законът е възплътеното евангелие, а евангелието е разкритият закон. Законът е коренът, евангелието е благоуханният цвят и плодът, който той принася.“ Притчи Христови, с. 127.

Онези, които твърдят, че вярват в старото, но отхвърлят новото, се отнася с още по-голяма сила за адвентистите от седмия ден, които заявяват, че вярват в Библията в нейната цялост, но отхвърлят писанията на Духа на пророчеството. В Откровението Йоан е символ на Божия народ в последните дни, който е преследван за това, че приема както Библията, така и Духа на пророчеството.

Аз, Йоан, който съм и ваш брат и съучастник в скръбта, и в царството, и в търпението на Исус Христос, бях на острова, наречен Патмос, заради Божието слово и заради свидетелството за Исус Христос. Откровение 1:9.

Ако човек приема свидетелството на Исус, което е Духът на пророчеството, което са писанията на Елън Уайт, тогава предходният откъс от нейните писания определя въпроса, който разглеждам. Тя писа, че „истините на изкуплението са способни на постоянно развитие и разгръщане. Макар и стари, те са винаги нови, като непрестанно разкриват на

търсещия истината по-голяма слава и по-могъща сила“, и че „във всяка епоха има ново развитие на истината, вест от Бога към хората на това поколение“.

Макар обичайното разбиране за книгата Откровение, което един типичен адвентист от седмия ден би могъл да има, да е истина, цялата книга Откровение е свидетелство за последните дни. Понастоящем прилагаме една истина, която сега се разпечатва, и тази истина няма да бъде разпозната от онези, които не желаят да приемат, че всички пасажи в книгата Откровение са част от Откровението на Исус Христос, което се разпечатва в последните дни.

Разбирането, което адвентизмът е поддържал относно единадесета глава на Откровението, а именно че тя е изпълнение на Френската революция, е правилно, и сестра Уайт поддържа този правилен възглед. Но тази истина беше просто една история, която е записана, за да илюстрира последните дни. Цялата книга Откровение е управлявана от това пророческо явление.

Ние надграждаме върху скритата история на седемте гръма като ръководство, за да свържем Езекиил тридесет и седма глава, Исаия четиридесета глава и Откровение единадесета глава с притчата за десетте девици в Матей двадесет и пета глава. Друга пророческа линия, която подкрепя приложението на пророческата последователност от събития, която разглеждаме, се намира в линията на Христос, която също включва вторично свидетелство. Исус беше на тридесет години, когато бе кръстен и стана Исус Христос, защото „Христос“ на гръцки в Новия завет, или „Месия“ на еврейски в Стария завет, означава Помазаникът.

Вие знаете, казвам, за онова слово, което се разгласи по цяла Юдея и започна от Галилея, след кръщението, което Йоан проповядваше; как Бог помаза Исуса от Назарет със Светия Дух и със сила; Който обикаляше, правейки добро и изцелявайки всички, които бяха угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него. Деяния 10:37, 38.

Тридесет години Исус се подготвяше да бъде помазан; и щом бе помазан при кръщението Си, Той, като Христос, представи вестта Си в продължение на три и половина пророчески дни. След това бе убит, положен в гроба, възкресен и после се възнесе на небето. Началото на Неговото служение от три и половина години бе Неговото кръщение, което представлява Неговата смърт и възкресение; а в края на Своите хиляда двеста и шестдесет дни служение Той бе разпнат и след това възкресен — защото Той е началото и краят. Събитието на Неговата смърт и възкресение произведе могъща войска, която още три и половина години занесе евангелието на юдеите, а след това — на света.

Католическата църква, която е антихристът на библиейското пророчество, също бе тридесет години в подготовка, преди да бъде помазана със сила. През 508 г. „всекидневната“ бе отнета. Сестра Уайт ни известява непосредствено, че милеритите са имали правилното разбиране за „всекидневната“ в книгата Даниил, въпреки факта, че лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден се върна през 30-те години на XX век към отстъпническия протестантизъм и неговия сатанински възглед за „всекидневната“.

„Тогава видях във връзка с „ежедневната“ (Даниил 8:12), че думата „жертва“ е прибавена от човешка мъдрост и не принадлежи на текста, и че Господ даде правилното разбиране за това на онези, които възвестиха вика за часа на съда.“ Ранни писания, 74.

„Всекидневната“ представлява езичеството, а езическият Рим беше силата, която възпираше и препятстваше папството да се възкачи на престола на земята. Както бе предсказано в книгата на Данаил, а след това потвърдено от историята, и след това разкрито от ангели на Уилям Милър, и след това потвърдено от Елън Уайт, през 508 г. езическата преграда пред възхода на папството бе отстранена. Както при Христос, в продължение на тридесет години антихристът се подготвяше да бъде овластен през 538 г. Христос и антихристът се подготвиха тридесет години, за да бъдат овластени. След като папството бе овластено през 538 г., то предаде своето послание на смърт в продължение на три и половина пророчески години, точно както Христос бе предал Своето послание на живот в продължение на три и половина години. Двамата свидетели от Откровение единадесета глава, които в историята на Френската революция представляваха Стария и Новия завет, също получиха власт да пророкуват в продължение на три и половина пророчески дни.

И ще дам власт на Моите двама свидетели, и те ще пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретище. Откровение 11:3.

През 1798 година, след хиляда двеста и шестдесет пророчески дни, антихристът получи смъртоносна си рана, точно както Христос умря на кръста след хиляда двеста и шестдесет дни, и както двамата свидетели, представляващи Божието Слово, бяха убити на улицата след хиляда двеста и шестдесет дни.

На третия ден Христос възкръсна, а една от главните теми, свързани с антихриста в книгата Откровение, е изцеляването на смъртоносна му рана, или неговото възкресение. Възкресението на Христос настъпи на третия ден, а възкресението на двамата свидетели настъпи след три дни и половина. Антихристът възкръсва символично на третия ден, защото според няколко пророчески свидетелства третият ден е символ на неделния закон. При неделния закон морският звяр от Откровение тринадесета глава бива възкресен и белегът на морския звяр става изпит. Тогава Организацията на обединените нации, десетте царе от Откровение седемнадесета глава, по указание на Съединените щати, които са върховният цар сред десетте царе, ще издигнат антихриста като глава на трикратния съюз, когато папството се възкачи на престола на земята.

„Когато се приближаваме към последната криза, от жизненоважно значение е между Господните оръдия да съществуват съгласие и единство. Светът е изпълнен с буря, война и раздор. Но под един глава — папската власт — народите ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели. Това единение е скрепено от великия отстъпник. Докато се стреми да обедини своите оръдия във война против истината, той ще действа, за да разделя и разпръсква нейните защитници. Ревност, зли подозрения, злословие — всичко това се подбужда от него, за да произведе несъгласие и разцепление.“ Свидетелства, том 7, 182.

Когато антихристът бъде възкресен, той се възкачва на земния престол и повежда тройния съюз в неговия поход към Армагедон, както Йезавел поведе Ахав към планината Кармил. Псалмистът Асаф посочва десет народа, представляващи Обединените нации, като нечестив заговор на Божиите врагове, които издигат своята „глава“, която е „папската власт“.

Песен или псалом на Асаф. Не мълчи, Боже; не премълчавай и не оставай безмълвен, Боже. Защото, ето, Твоите врагове вдигат шум; и ония, които Те мразят, надигат глава. Лукаво кроят съвет против Твоя народ и се съвещават против Твоите скрити. Казват: Елате и нека ги изтребим, за да не бъдат народ, та името на Израил да не се помни вече. Защото те се съвещаваха единодушно; склучиха съюз против Тебе: шатри Едомови и исмаилтяните, Моав и агаряните, Гевал, Амон и Амалик; филистимците с тирските жители; и Асур се присъедини към тях; те станаха помощ на Лотовите синове. Села. Псалми 83:1–8.

Тогава знамето на трите ангела лети посред небето.

И видях друг ангел да лети посред небето, който имаше вечното благовестие, за да го проповядва на живеещите по земята, и на всеки народ, и племе, и език, и люде, като казваше със силен глас: Бойте се от Бога и отдайте Нему слава; защото настана часът на Неговия съд; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. И след него вървеше друг ангел, който казваше: Падна, падна Вавилон, великият град, защото напои всичките народи с виното на яростта на своето блудство. И трети ангел ги последва, като казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ, и приеме белега му на челото си или на ръката си, и той ще пие от виното на Божия гняв, налято неразредено в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде мъчен с огън и сяра пред светите ангели и пред Агнето. И димът от мъчението им ще се издига до вечни векове; и не ще имат отдых ни денем, ни нощем, които се покланят на звяра и на неговия образ, и който приеме белега на името му. Тук е нужно търпението на светиите; тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вратата Иисова. Откровение 14:6–12.

Тогава знамето на трите ангела ще се вее сред небето, но скоро антихристът ще бъде издигнат до небето от десетте царе на Обединените нации. Тогава знамето ще прогласява посланието на „истината“, а антихристът ще прогласява посланието на преданието и обичая. Трите ангела предупреждават човечеството да не приеме белега на папството, но Съединените щати, като лъжепророк, ще принудят света да приеме именно този белег.

Ще спрем дотук и ще продължим с това в следващата ни статия.